

[Flemming Jensen.]

Men når det er sagt, vil jeg da også gerne føje til, at det, jeg bad om at man ville tage op, var, om man ville betragte hovedstadsområdet som en helhed på dette felt, som man gør det på andre. Der kunne nævnes masser af tilfælde, hvor det er en helhed, hvorfor så ikke her? Hvis man skal have forøget den kollektive trafik, skal man — bortset fra at DSB bør anlægge nogle parkeringspladser forskellige steder — satse på komfort og på hyppighed. Disse ting er ganske gode allerede nu, men man skal også satse på prisen.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Spørgeren må være i besiddelse af andre oplysninger end dem, jeg har om den kollektive transports rent faktiske prisfølsomhed, for jeg mener ikke, det kan dokumenteres fra noget sted i verden, at ganske store takstnedsættelser giver en betydelig nettotilvandring af passagerer. Og det må jo være en nødvendig del af det dokumentationsmateriale, som skal foreligge, såfremt man skal gå ind i overvejelser som dem, spørgeren rejste her.

Derimod er vi væsentlig mere enige om, at det vil gavne en overførsel fra individuel til kollektiv trafik med mere komfort i vores kollektive trafik og med en væsentlig højere frekvens i hele trafikken og, som spørgeren også var inde på, ved anlæg af væsentlig flere parkeringspladser i tilknytning til både de bestående S-stationer og de kommende S-stationer. Jeg er dog ikke ganske enig i, at det overalt skal være DSB, der skal anlægge disse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Juul-Madsen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren afkræfte oplysninger i dagspressen om, at en kvittering fra postvæsenet er uden retsværdi?“

Skriftlig begrundelse.

Postvæsenet nyder udbredt tillid i befolkningen, og langt de fleste pengeforsendelser foregår gennem postvæsenet. Det må derfor overraske, at en postmester i dag siger til et dagblad, at en kvittering fra postvæsenet ikke har nogen retsværdi, og at

postvæsenet er uden ansvar, hvis indbetalinger — f. eks. terminsydelser — ikke når frem til modtageren.

I betragtning af de alvorlige konsekvenser en udebleven eller forsinket indbetaling kan have, kan postvæsenets kunder ikke være tjent med, at en kvittering fra postvæsenet ikke er tilstrækkelig dokumentation for rettidig indbetaling.

Juul-Madsen: Vi har et postvæsen her i landet, som med rette nyder stor tillid i befolkningen, og det er vel sådan, at de fleste af os næsten daglig betror dette postvæsen større eller mindre beløb.

Jeg mener også, at det er den almindelige opfattelse — med hjemmel i et cirkulære udstedt den 13. april 1965, nr. 141 — at den kvittering, man får, når man indbetaler et beløb, er det, man kalder retsgyldig, forudsat naturligvis, at man har overholdt de bestemmelser, der gælder ved indbetaling, herunder at man har sørget for, at den anden halvdel af indbetalingskortet er forblevet i postvæsenets besiddelse. Det har derfor undret mange, at en højtstående embedsmand i postvæsenet fredag den 10. i BT har kunnet udtale bl. a. følgende:

„Kunderne“ — det vil altså sige dem, der indbetaler til postvæsenet — „tillægger normalt postkvitteringen meget stor betydning. Det har den ikke.“

Derfor har jeg stillet mit spørgsmål til ministeren for at få bekræftet eller afkræftet, at den kvittering, vi får, når vi indbetaler, er retsgyldig eller ej?

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Nu har en udtalelse i et dagblad jo ikke nogen form for retsgyldighed; det afgørende må være sagens konkrete indhold, som jeg skal komme ind på her.

En postkvittering for bl. a. et indbetalt beløb har naturligvis på samme måde som andre kvitteringer retsværdi. Den betragtes som et bevis for, at vedkommende afsender har indbetalt beløbet til postvæsenet. Der kan imidlertid i ganske særlige tilfælde opstå tvivl om, hvorvidt et beløb, for hvilket der foreligger postkvittering, er indbetalt til postvæsenet på foreskreven måde, hvilket er en forudsætning for, at erstatningspligten kan anerkendes. Årsagen her til er, at en ekspedient under uheldige om-